

БЕЛЕШКА

И рудари читају, зар не

Горњи Милановац – На монитору компјутера Библиотеке „Браћа Настасијевић“, електронском поштом, прекјуче је освануло писмо из Рудника олова и цинка (РОЦ) на планини Рудник: „Поштовани, молимо вас да продужите радно време библиотечког одељења на Руднику како би, после завршетка посла, наши радници могли да замене прочитане и подигну нове књиге“.

– Радно време одељење наше библиотеке у варошици Рудник је до 14 часова, а радно време прве смене рудара и флотера се управо тада завршава или, у појединим службама, сат касније. Рудари читаоци су принуђени да ангажују чланове породице да им позајмљују и враћају прочитане књиге, али то није лако за оне који долазе на посао из околних села. Зато смо, истог дана и са великим задовољством, одлучили да одељење продужи радни дан до 16 часова – рекла нам је директорка милановачке библиотеке Нада Вељић.

Тако смо дознали још да РОЦ не копа само руду из једног од наших најстаријих рудског, већ брине о свакојаким стандардима запослених, па и о стандарду у култури. Одмах после приватизације пре десет година, менаџмент је одлучио да уплаћује библиотечку чланарину сваком запосленом ко жели да чита, па је око 70 рудара, годинама, са чланском књижицом. Кажу да, после изласка из утробе планине, добра књига добро дође. Редовни су и агилни читаоци – зашто би, иначе, тражили померање радног времена библиотеке.

У нека времена ово и не би била вест за новине, али данас је мало људи који читају, а поготову је „девета рупа на свирали“ многих наших фирми то да ли им се радници са књигом друже или не. Рудник олова и цинка је, између осталог, недавно уложио средства да се реновира дом културе у варошици под чијим је кровом и одељење библиотеке. Осим тога, у новогодишњим пакетићима деце рудара и флотера се, осим слаткиша и играчака, обавезно нађе и књига за децу најбољих домаћих писаца.

Бошко Ломовић